№ 13. Dodatek osobny przy Gazecie lwowskiej

z dnia 13. Maja 1862.

Fundacya Sikorskich.

(Obacz dodatek tygodniowy z r. 1856 Nr. 51, z r. 1858 Nr. 17, z r. 1859 Nr. 20, z r. 1860 Nr. 17, z r. 1861 Nr. 19.)

Zamknięcie rachunku fundacyi za okres od 1. kwietnia 1861 do 31. marca 1862.

Przychody:

	Walutą austryacką			
	zł.	cnt.	zł.	cnt.
1. Czynsz dzierzawny z dóbr . . .	4,000	—	—	—
2. Przychód z lasów	524	67	—	—
3. Prowizye	55	34	—	—
4. Nadzwyczajne	108	48	—	—
	4,688	49	—	—
Prowizye od obligacyi indemnizacyjnych	1,200	—	—	—
Razem . . .	—	—	5,888	49
Do tego stan kasy przy otwarciu rachunku	—	—	161	$18\frac{1}{2}$
Ogół przychodów . . .	—	—	6,049	$67\frac{1}{2}$

Wydatki:

	Walutą austryacką			
	zł.	cnt.	zł.	cnt.
1. Podatki bieżące z dóbr fundacyjnych	775	$95\frac{1}{2}$	—	—
2. Wydatki na drogi, kościoły i t. p. .	156	$33\frac{1}{2}$	—	—
3. „ na budowle dworskie . . .	511	$38\frac{1}{2}$	—	—
4. Służba lasowa i dozór dóbr	222	—	—	—
5. Wydatki administracyjne	93	11	—	—
6. Prowizye od kapitałów hypotecznych i inne	729	75	—	—
7. Legata roczne	52	50	—	—
8. Zaległości skarbowe	639	$64\frac{1}{2}$	—	—
9. Rozdzielono miedzy Zakłady uczestnictwo majace	1,200	—	—	—
	4,380	68	—	—
Zakłady otrzymały prócz tego od obligacyi prowizye	1,200	—	—	—
Razem . . .	—	—	5,580	68
Do tego stan kasy przy zamknięciu rachunku	—	—	468	$99\frac{1}{2}$
Suma zgodna z przychodem . .	—	—	6,049	$67\frac{1}{2}$

Zakłady lwowskie dla Głuchoniemych, dla Ślepych i Zakład edukacyjny Dam P. Serca Jezusowego otrzymały w tym roku każdy po 800 zł., zatem razem 2,400 zł. W tej kwocie są także objęte prowizye od obligacyi fundacyjnych, obecnie już w ręku tych Zakładów będących, a to dla jednostajności z dawniejszemi zamknięciami rachunkowemi, równie jak dla zgodności rachunków fundacyjnych z rachunkami samychże Zakładów.

Stan majątku zakładowego fundacyi obliczony podług zasad w sprawozdaniu z r. 1859 (Dodat. tygod. Nr. 20 przy Gaz. lwow. z 21. maja 1859) przyjętych, okazuje się teraz następujący:

	zł.	cnt.	zł.	cnt.
Wartość dóbr Trześniowa i Bukowa . .			44,367	—
Od tego Meszne obliczone na kapitał .	—	—	1,764	—
Zostaje . . .	—	—	42,603	—
Długi na fundacyi ciążące:				
Dług Towarzystwa kredytowego z początkiem r. 1862	9,247	8	—	—
Suma Wandy Szubert płatna w r. 1866	2,100	—	—	—
Legat roczny 50 zł. m. k. Kwiatkowskiego na kapitał	1,050	—	—	—
razem do potrącenia . .	—	—	12,397	8
A) Czysta wartość dóbr fundacyjnych .	—	—	30,205	92
B) Kapitały w obligacyach indemnizacyjnych (24,000 złr. m. k.)	—	—	25,200	—
Majątek zatem wynosi w w. a. . . .	—	—	55,405	92
W porównaniu ze stanem na początku r. 1859 wykazanym w sumie	—	—	50,413	46
Okazuje się pomnożenie o . . .	—	—	4,992	46

czyli blisko o 5,000 zł. w. a.

Od czasu zaś, jak fundacya przeszła pod obecny zarząd, t. j. od roku 1857 po dziś dzień spłacone zostały następujące ciężary i zaległości:

Wiedeński Zakład: *Versorgungs-Anstalt* z dóbr Bukowa (1858) w. a. . .	—	—	6,265	$90\frac{1}{4}$
Dziesięciny zaległe (1858)	—	—	248	46
Należytości spadkowe (1859)	—	—	2,709	$64\frac{3}{4}$
Legat Osieckiego (1859)	—	—	945	—
Reluicye dziesięcin i służebnictw (1858 i 1860)	—	—	2,552	$87\frac{1}{4}$
Gebühren-Aequivalent (1861) . . .	—	—	639	$64\frac{2}{4}$
W ogóle spłacono w w. a.	—	—	13,661	$52\frac{3}{4}$

Mimo tego w tym samym czasie między trzy Zakłady do udziału w tej fundacyi powołane, rozdzielone zostały następujące kwoty:

w roku 1857 w wal. austr. . . .	1,260	—	—	—
„ „ 1858 „ „ „ . . .	1,575	—	—	—
„ „ 1859 „ „ „ . . .	900	—	—	—
„ „ 1860 „ „ „ . . .	1,800	—	—	—
„ „ 1861 „ „ „ . . .	2,400	—	—	—
Razem otrzymały Zakłady . . .	7,935	—	—	—

z czego się już teraz dosyć pomyślny rozwój tej dobroczynnej fundacyi okazuje.

Lwów dnia 30. kwietnia 1862.

Gradobicia w obwodzie Samborskim.

(Obacz Nr. 12 Dodatku osobnego.)

Rok 1830.

W roku 1830 nie wielkie panowały grady, ale mogą dać objaśnienie co do sposobu i skutków zespolenia się dwóch prądów. Wybiegł prąd jeden miernej siły z pod ściany sanockiej, i jak zwykle zwrócił z pogórza sanockiego na szlak strwiąski; lecz tu w drodze zastaje poprzek przebiegający prąd bystrzecki do Łanowic, jak było pod rokiem 1821; więc iż się grady łączyć nie mogą, wysypuje swe grady nad Strwiążem w Biskowicach, a sam zespoliwszy pochuch swój parny z pochuchem Bystrzeckim, tworzy pewną obłężną linię, odpowiednią według zasad fizyki dwom siłom

prężnym pod pewnym kątem, z czego powstał kierunek szlaku pogórsko-przemyskiego na Rudki i Horożany. Oto miot tych gradów pokotem osad rażonych:

Prąd (7. I.) walny od ściany sanockiej.

Jabłónka wyżna (4,319)

Mszaniec (651)

Odnoga Strwiąska.

Biskowice (3,020) — Łanowice (6,982)

Pianowice (4,075)

Mistkowice (1,969)

Rudki (389)

Horożana wielka (4,390)

Prąd (7. II.) walny od ściany stryjskiej.

?

Odnoga: bystrzecka lewa.

Manasterzec (1,836)

Horudzko (70)

Radelicz (319).

Rok 1831.

W roku 1831 przypadł grad na szlaku strwiąskim tylko w jednych:

Biskowicach (669).

Rok 1832.

W roku 1832 dotknęły grady także tylko jedno miejsce na szlaku bystrzeckim lewym:

Herodyszcze (1,874).

Rok 1833.

Pod rokiem 1833 zapisanych mamy bardzo mało przypadków gradobitnych, a zwłaszcza z rodzimo-samborskich tylko trzy, ale które w teoryi posłużyć mogą na dowód, że Manasterzec istotnie leży w sieci prądów wychodzących z Matkowa. Ten bowiem był kierunek gradów:

Prąd (7. II.) walny od ściany stryjskiej.

Matków (2,941)

Wysocko wyżne (879)

Odnoga: bystrzecka lewa.

Manasterzec (1,745).

Ale oprócz tych trzech osad doznały jeszcze trzy inne osady na szlaku strwiąskim, i to nie małej szkody gradobitnej. Wyrządzić jej nie mogły prądy samborskie, bo żaden z nich w tym roku w tej dziedzinie nie gościł. Lokalnym grad tu także być nie mógł, bo szkoda w Wojutyczach pod tę porę wyrządzona jest ogromna i większa jak jeszcze nigdy nie była; a na miejscu gdzie się grady zrywają, szkody są zawsze mniejsze, rosną dopiero w dali gdy więcej podsytu dobiorą. Oprócz tych względów mamy jeszcze inny powód który zapewnia że grady tu się zapędzić musiały z obwodu przemyskiego.

Gościł bowiem tego roku w Przemyskiem prąd Koniusza-mołodycki, o którym pisało się (Ob. Gr. obw. przem. pod r. 1833), że z niesłychaną natarczywością wysilał się za Wiar, i że gdzie tylko mógł okna dopaść wszędzie się wychylał. Mógł zatem party gwałtownie swą siłą prężną snadnie przebić się na pola przemyskie, i ugodzić w te miejsca, którędy go popchał zapęd przeboju.

Miejsca które raził, są te:

Nadyby (3,620)

Wojutycze (13,027)

Nowosiółki (725).

Rok 1834.

W roku 1834 były tylko dwa przypadki gradobitne. Grady wybiegały od ściany przemyskiej odnogą prądu poddniestrzańskiego, i dotknęły:

Grąziowę (1,315)

Busowisko (14)

a Busowisko chociaż z tak małą szkodą, bardzo w teoryi posłużyło na rękę, bo stoi za skazówkę, którędy się prąd poddniestrzański odnogą Łomny pod r. 1827 do Straszowic przebierał.

Rok 1835.

W roku 1835 mała liczba przypadków gradobitnych nie daje sama przez się pewności, jakiemi drogami przebiegały grady; dopiero z uzupełnienia podobnych przypadków pod rokiem 1850 dało się rozeznać, że w bieżącym roku przewodził prąd walny ściany sanockiej, i te koleje przebywał:

Prąd (7. I.) walny ściany sanockiej.

Bielicz (5,674)

Odnoga: pogórze przemyskie.

Dubanowice (1,906)

Hoszany (2,472)

Koropusz (1,108)

Romanówka (482)

Rok 1836.

W roku 1836 odezwały się grady walnego prądu od ściany stryjskiej (7. II.)

Na szlaku poddniestrzańskim:

w Straszowicach (1,307) i

na szlaku bystrzeckim lewym:

w Wołoszczy (867).

Rok 1837.

W roku 1837 panował wyłącznie sam prąd odnogi strwiąskiej i ustępami po jej szlaku przebiegał przez wioski następujące:

Prąd (7. I. b. odnogi strwiąskiej.)

Słochinie (1,182)

Nadyby (1,460)

Koniuszki siemianowskie (1,082)

Zagórze (526)

Dubanowice (769)

Hoszany (1,862)

Szołomieńce (985)

Hodwisznia (412).

Rok 1838.

W roku 1838 wydatniejszym cokolwiek był tylko prąd poprzeczny bystrzecki z kierunkiem ku Dniestrowi, który w tych dał się uczuć miejscach:

Prąd (7. II. e.) poprzeczny bystrzecki.

Sniatynka (423)

Starawieś (286) - Wacowice (472)

Lipowice (2,915)

Wróblowice (1,406).

U ściany zaś sanockiej zagościł jak się zdaje tylko lokalnie, i jedno nawidził miejsce, to jest:

Tychę (403).

Rok 1839.

W roku 1839 odwrotnie od lata poprzedzającego zagościł grad jak się zdaje lokalnie tylko u ściany stryjskiej na szlaku Stryj-poduiestrzańskim w jednem:

Turze (832)

a wydatniejszym wystąpił na szlaku strwiąskim, godząc prądem w zakąt obwodu lwowskiego gdzie Stodułki. Miejsca, które nawiedził, są:

Janów (846)

Czaple (4,297) - Wola rajnowa (654)

Humieniec (970)

Dubanowice (1,497)

Szołomieńce (1,869).

Rok 1840.

W roku 1840 zbiegały się prądy z dwóch ścian sobie na przeciw leżących, z stryjskiej i sanockiej, co zmieniało gradom cokolwiek kierunek z toru im właściwego, a to częścią według pra-

wideł które fizyka o ruchu ciał podaje, a częścią według praw samym tylko gradom właściwych. — U ściany sanockiej zawiązały się w Butelce niżnej a wydatnie wystąpiły na odnodze Łomna - poddniestrzańskiej; u ściany zaś stryjskiej gdzieby się zawiązały zapisanem nie jest, znajdujemy tylko, że gościły odnogą: Kropiwnik - bystrzecką i tyśmienicką. Nim dodamy słów kilka ku objaśnieniu niektórych zmian w kierunku prądów, oto powłok ich miotu:

Prąd (7. I.) od ściany sanockiej. **Prąd (7. II.) od ściany stryjskiej.**

Odnoga: Łomna - poddniestrzańska. Odnoga: Kropiwnik - bystrzecka lewa.

Butelka niżna (269) ?

Straszowice (4,410) Czerhawa (978)

Λ

Torczynowice (567) Kobło stare (66) Olszanik (638)

Mrozowice (442) Czukiew (397) ═══ Radłowice (5,690)

Nowosiółki (645)

Odnoga: Kropiwnik - tyśmieniecka:

?

Delawa (235)

Λ

Rychcice (2,750) Lipowice (1,968)

Starawieś - Wacowice, Wróblowice - Krynica,
(852) (1,505) (4,859) (468)

Sniatynka (2,234). Podwysokie (975)

Horożana wielka (5,691)

Hoszany (3,704).

Jakim sposobem prąd bystrzecki mógł z Radłowic wziąść kierunek nie do Łanowic jak zwykle w prostym swym biegu czyni, ale na ukos do Nowosiółek, to tłómaczy teorya ruchu z zasad fizyki. Kiedy bowiem dwa ciała prężne zetkną się pod pewnym kątem, wtedy wytwarzają w dalszym biegu linię dyagonalną, a odpowiednią sile obudwu ciał ku sobie prężących. Nie podobna było by prąd bystrzecki utrzymał się w swej prostej dyrekcyi z Olszanika do Łanowic gdzie mu jest zwykła meta, kiedy mu zabiegł drogę i w ubocz go zepchnął prąd bieżący od Straszowic na Radłowice. Ale i prąd straszowicki także nie mógł się w swym dalszym poddniestrzańskim kierunku utrzymać, kiedy w niego ugodził z ubocza prąd od Olszanika. Z tej obopólnej utarczki dwóch prądów urosła dyrekcya ukośna pomiotu gradów z Radłowic do Nowosiółek, jakto już coś podobnego było pod rokiem 1830.

Ale ponieważ takie jest prawo: że grady nie łączą się nigdy chociaż ich prądy się zespalają (Ob. pod rokiem 1821), zatem musiały grady poddniestrzańskie, gdy ich prąd wklęsnął w bystrzecki, wytrząść się w bliższych okolicach, i dla tego - to widziemy je w Torczynowicach, w Mrozowicach i w Czukwi, miejscach gdzie zwykle nie bywają.

Rok 1841.

W roku 1841 panował tak silnie i gwałtownie prąd odnogi strwiąskiej, że żaden inny nie mógł na szlak jego zapuścić swych gradów, i bystrzecki, który zwyczajną sobie drogą od Olszanik do Łanowic pod tę porę zmierzał, musiał z Radłowic przechybić na prawo, z czego zaś powstało, że prąd bystrzecki lewy zagościł na szlaku poddniestrzańskim, dokąd go potężny prąd strwiąski potrącił. Miot gradów tego prądu szedł koleją tych osad:

Prąd (7. I. c.) ściany sanockiej odnogą strwiąską.

?

Fulsztyn (275) - Posada Fulsztyńska (882)

Głęboka (1,739) - Janów (1,480)

Sąsiadowice (5,833) - Czaple (5,213) - Wola rajnowa (1,401)

Nadyby (2,309) - Humieniec (2,580)

Wojutycze - Dąbrówka - Waniowice - Mrozowice -
(3,569) (756) (1,920) (298)

Wykoty (7,149) - Biskowice } (2,272)
Maksymowice (2,349) - Biskowice }

Pianowice (5,124) - Sambor (10,723)

Łanowice (9,587) - Babina (6,686)

Kowenice - Mistkowice - Brzegi - Pieniany -
(1,781) (2,649) (1,833) (2,801)

Zarajsko (517) - Czerniechów (1,614)

Kupnowice (520) - Ostrów (1,984)

Koniuszki siemianowskie (2,831) - Zagorze (2,313)

Szeptyce (865) - Chłopczyce (1.205)

Dołobów (239)

Czajkowice (5,043)

Pohorce (3,126)

Koniuszki tuligłowskie - Koniuszki królewskie - Hołodówka -
(1.800) (1,924) (1,195)

Tuligłowy (6,576) - Małpa (107)

Chłopy (7,862) - Brzeziec (1,942) - Nowawieś (187)

Katarzyniec - Litewka - Komarno - Andryanów -
(241) (496) (3,277) (512)

Czułowice (827) - Jakimczyce (130) - Klicko (2,901) - Rumno (5,921).

z tąd przeszły w lwowski obwód gdzie Falkenstein, Jarzemków Sroki i Humieniec.

Prąd bystrzecki (7. II. b.) zawrotem na szlak poddniestrzański.

?

Manasterzec (1,070)

Olszanik (627)

Radłowice (6,794)

Kulczyce (1,337)) - Krużyki (1,773)

Kornalowice (2,984) - Kaisersdorf (2,896)

Hordynia (2,557).

Prąd Kropiwnik - bystrzecki poprzeczny (7. II. c.)

?

Λ

Lisznia (1,602) Orów (900)

Sniatynka (4,051) - Starawieś (675)

Wacowice (1,063)

Bielcze (3,039).

Rok 1842.

Rok 1842 dowiódł, jak niezmiernej potęgi jest walny prąd ściany sanockiej czyli Lubahora - węgierski, chociaż na prawdę w samej Samborszczyznie tak zbyt wielkich szkód nie wyrządził. Gdyśmy zeszłego roku dociekali prądów przemyskich, zastaliśmy tam pod rokiem 1842 (Ob. Gr. obw. przem.) w południowej stronie prąd wytłaczający z niesłychaną gwałtownością szlak szerokości potąd niewidzianej; lecz z kąd by on przyszedł, gdzieby jego był pierwszy zawiązek, nie byliśmy w stanie odgadnąć, i dla tego źródło jemu uznaczyliśmy domyślnie, wymieniając Bybło ze znakiem zapytania (Bybło?). Rozbierając później bliżej prądy samborskie, pokazuje się, że pierwszy zawiązek prądu tego, zwanym „Bybło - młoszkowieckim“ jest u źródeł Sanu w klinie południowym obwodu samborskiego, i że w przemyskie Gdeszyce i Mizyniec uderzył z granicznych z niemi samborskich Czyszek. Dopiero po zadaniu tam klęsk dotkliwych, nawrócił odszczepem od Krukienic i Pnikuta przez Wiszenkę i Mokrzany wielkie do ziemi samborskiej i tu zacząwszy od Nowosiołek komarzeńskich gościć zaczął.

Uzupełniając niniejszem szlak w Przemyślu mołoszkowiecki, wypisujemy okół jego z całej ziemi samborskiej.

Prąd (7 I.) ściany sanockiej, Lubahora - węgierski.

?

Sianki (285) - Jaworów (3,597)

Butelka wyżna (2,033)

Tureczka wyżna (182) - Borynia (1,185)

Tureczka niżna (203)

Łopuszanka lechniowa (363)

Michnowice (1,099) - Lipie (996)

Płoskie (1,001)
Rosochy (214)
Libuchowa (1,297)

Czyszki (815)

Tu z Czyszek dopadłszy pól przemyskich, rozgościł się ten prąd pasem szerokim, obłężnym ku wschodowi, i po stratowaniu plonu kilkudziesięciu wiosek, zaczął się rozszczepiać jak się rzekło, w Krukienicach i Pnikucie, z kąd przez Mokrzany wielkie dopadł na szlak tak zwany strwiąski i we dwa ramiona, z przechyłkiem znacznie południowo-wschodnim raził następujące osady:

Odnoga: strwiąska (7. I. b.)

Nowosiółki (1,077)

A

Małpa (280) - Tuligłowy (2,983) Chłopy (305)

Podźwierzyniec (1,535) Komarno - Litewka - Katarzyniec - Tatarynów (2,243) (123) (67) (108)

Ryczychów - Podwysokie - (4,655) (1,724) Czułowice (328).

Honiatycze (907) - Werbisz (3,685).

Co jeszcze dowodzi niezmiernego pędu, z jakim ten prąd pod ową porę przebiegał, jest to, że goniąc ścianą sanocką w górę nie miał czasu puścić się odszczepem około Chyrowa, co zwykle czyni na odnogę strwiąską, i tylko nieznacznym podmuchem zarwał na tym szlaku jedne: Wojutycze (677).

Występowały jeszcze w tym roku w obwodzie samborskim i prądy od ściany stryjskiej, wprawdzie z mniejszą niż prąd sanocki, ale zawsze wielką siłą. Snać na szlaku tyśmienieckim gdzie gościły, nie mogły się rozwinąć z całą potęgą, gdyż ponad Dniestrem zastały ochłodzone powietrze gościną prądu poprzedzającego, dla tego roztrzęsły swe grady na trzy odnogi szlaku tyśmienieckiego. Oto kolej powłoku gradobitnego po tym prądzie:

Prąd (7. II.) walny od ściany stryjskiej.

Ilnik (689)
Łosieniec (209)

Odnoga: Kropiwnik-tyśmieniecka (7. II. d.)

Kropiwnik (1,798)
Schodnica (475)
Tustanowice (1,018)

Bolechowce (567)

A Delawa (285) A

Michałowice (101) Słońsko (1,465) Gaje niżne (455)

Starawieś - Wacowice - Lipowice - Dołhe - Letnia - Brigidau - (586) (817) (1,207) (1,801) (5,834) (316)

Sniatynka (1,753) Wróblowice (3,154) Josephsberg - Königsau - (1,712) (3,150)

Kawsko, Bielcze, (2,846) (3,297).

Rok 1843.

W roku 1843 doznała gradobicia okolica podtyśmieniecka; trzema drogami wystąpiły tu grady jak się zdaje z Kropiwnika, bo właśnie na jego trzech ramionach się obwieściły i przebiegały przez te osady:

(Kropiwnik?)

Prąd bystrzycki prawy (7. II. c.)

Nahujowice (1882)

Odszczep prądu kropiwnickiego południowy:

Orów (474)

Prąd tyśmieniecki (7. II. d.)

Tustanowice (72)

A

Starawieś (850) - Wacowice (1,447) Słońsko (1,329)

Sniatynka (2,164) Dołhe (305) - Lipowice (2,013)

Opary (1,073) - Wróblowice (4,596)

Rapczyce (651).

Wysypawszy tu swe grady wszystkie te trzy odnogi prądu z Rabczyc, ze Sniatynki i z Nahujowic widać, że się zebrały u Podniestrza na głównym szlaku ściany stryjskiej „Matków-zawidowickim" bo się ozwały w końcu w okolicy podelwowsko-przemyskiej:

w Hodwiszni (835).

Rok 1844.

W roku 1844 krzyżowały się odnogi prądu walnego od ściany przemyskiej, strwiąska z pogórsko-przemyską, ale gdzieby był prądu walnego zawiązek, niewiadomo. Krzyżowisko prądów też nie działo się o jednej i tej samej porze w tygodniu, dla tego też kierunek szlaku ich się nie zmieniał, coby musiało było nastąpić gdyby się zbiegły były o jednym czasie. (Ob. pod r. 1840.) Oznaczamy wioski, gdzie się grady krzyżowały krzyżykiem (×), szkodę zaś ich społem raz jeden zapisujemy.

Odnoga: strwiązka (7. I. b.)

?

Wykoty (5,333)

Czernichów (1,219)
×) Ostrów (1,491)
×) Zagórze (1,436) ×) Koniuszki Siemianowskie (1,622)
×) Szeptyce (1,862)
×) Michalewice *) (3,409) ×) Wistowice (799)
Bienkowa Wisznia (2,828)
Hoszany (3,006)

*) Michalewice leżą teraz w obwodzie przemyskim.

Odnoga: pogórsko-przemyska (7. I. c.)

?

Chliple (897)
Sudkowice (543)

×) Ostrów - ×) Szeptyce - ×) Michalewice,
×) Zagórze - ×) Koniuszki siemianowskie - ×) Wistowice
Dołobów (793) - Nowosiółki (1,107) - Rudki (1,287)
Podhajczyki (3,082)
Koniuszki tuligłowskie (680)
Tuligłowy (4,383)
Horożana wielka (13,941)
Ryczychów (5,178)
Podwysokie (2,151).

Rok 1845.

Rok 1845 przedstawia tylko dorywcze grady na znanych swych szlakach, ale jest w teoryi ważnym z tego, iż nasuwa domysł, że prąd walny ściany stryjskiej wychodzący z Matkowa zlewać się mógłby z prądem walnym ściany sanockiej wychodzącym z Lubahory, a to w punkcie gdzie Szumiacz styka się z Wołczą górną. Zaręczyć trudno bo tylko raz szczególny na 38 lat przypadły w Szumiaczu grady, a w Wołczy lubo dwa razy, zawsze przechylały się na szlak sanocki. — Ważnym jest także prąd, który w tym roku zawitał u ściany sanockiej w Hnilej, bowiem uzupełnia niedokładny wypis szlaku przy gradobiciach obwodu przemyskiego. (Ob. Grad. obw. przem. pod r. 1845.) Przypisano tam wytłok szlaku mołoszkowieckiego pod ową porę potędze prądu baranieckiego, zdaje się jednak podobniejszem do prawdy że to prąd Lubahora węgierski przebiegał tędy podobnie jak było tu pod rokiem 1842 (ob. wyżej). To przyjąwszy objaśnia się dokładnie związek tych dwóch miejsc następujących;

Prąd (7. I.) walny ściany sanockiej z odnogą podprzemyską.

?

Hnyła (3,432)

Jaremków*) (261)

Bieńkowa Wisznia (2,660)

*) Jeremkow wpisany teraz do obwodu przemyskiego.

Prąd (7. II.) walny ściany stryjskiej.

Dołżki (275)

Zawadka (1,132)

Szumiacz (552)

Odnoga: Łosieniec poddniestrzańska (7. II. a.)

Krużyki (648)

Kornalowice (4,556)

Odnoga: (7. II. b.) Kropiwnik bystrzecka lewa

Dublany (2,821).

Rok 1846.

Rok 1846 uzupełnia wystąpienie prądu przeszłorocznego w Hnilej tem że pokazuje, gdzie mu bywa pierwszy zawiązek. Niezwyczajna była także droga przejścia prądu kropiwnik-bystrzyckiego za Dniestr, a przyczyny odkryć nie jesteśmy wstanie. Powłok gradów był następujący:

Prąd (7. I.) walny ściany sanockiej.

Lubahora (1,274)

Hnyła (362)

Jabłónka niżna (6,018)

Jabłónka wyżna (4,217)

Łomna (4,996)

Chaszczów (3,035).

Prąd (7. II. b.) ściany stryjskiej, odnogą bystrzecką lewą.

Jasionka Steciowa (429)

Mokrzany (864)

Ozimina (100)

Kranzberg (728)

Λ

Susułów (644)	Saska (1,143)
Małpa (682)	Horożana mała (784),
Tuligłowy (1,397)	
Pohorce (1,582).	

Rok 1847.

W roku 1847 gościł prąd walny ściany sanockiej, wprawdzie nie zbyt silnie, ale ozwał się przy schyłku i na szlaku pogórsko-przemyskim. Dorywczo także odzywały się prądy i ściany stryjskiej po różnych swych odnogach.

Prąd (7. I.) walny ściany sanockiej.

Michnowice (1,143)

Mszaniec (1,409)

Gałówka (629) - Płoskie (424).

Odnoga: (7. I. c.)) pogórsko-przemyska.

Wistowice (650)

Horożana wielka (11,603)

Ryczychów (2,174).

Prąd walny (7. II.) ściany stryjskiej.

Zadzielsko (450)

Odnogą: (7. II. a.) Łosieniec poddniestrzańska.

Bilina wielka (595)

Odnoga: (7. II. b.) Kropiwnik-bystrzecka lewa.

Ortyniec (41)

Dorożów (1,927)

Odnoga: (7. II. d.) Kropiwnik tyśmienicka.

Gaje niżne (304).

Rok 1848.

W roku 1848 występował walny prąd sanocki społem na trzech odnogach swoich lecz w kierunkach mniej wydatnych. Mniej jeszcze uwydatniały się prądy ściany stryjskiej, gdyż grady tu dorywczo tylko przypadały. Powłok ich był następujący:

Prąd (7. I.) walny ściany sanockiej.

Hnyła (177)

Λ

Beniowa (1,063)	Tureczka wyżna (1,586)
Bukowiec (1,225)	Tureczka niżna (1,628)

Grąziowa (580)

Sanoczany (1,172) - Czyszki (2,005)

Odnoga: (7. I. a.) poddniestrzańska.

(Grąziowa)

Wiciów (535)

Busowisko (747)

Uherce zapłatyńskie (894)

Małpa (342) - Tuligłowy (2,715)

Odnoga: (7. I. b,) strwiąska.

Nadyby (1,184)

Wojutycze (2,858)

Wykoty (1,308) - Biskowice (8,176)

Sambor (9,981)

Odnoga. (7. I. c.) pogórsko-przemyska.

Lutowiska (1,085).

Prądu (7. II. b.) walnego stryjskiego odnoga lewa.

Czerhawa (423)

Odnoga: (7. II. d.) Kropiwnik-tysmieniecka.

?

Λ

Drohobycz Lisznia	(1,227)	Gaje wyżne (564) Gaje niżne (340).

Rok 1849.

W roku 1849 były wcale nie wielkie grady, ale uwidoczniają jeszcze raz skutek zetknięcia się dwóch ku sobie pod pewnym kątem zbiegających się prądów. Tak się pokazuje: Strwiąski prąd z Humieniec potrącił podchylający się prąd poddniestrzański, który ku niemu z Waniowic podbiegał, i przez to zwiódł go z gościńca poddniestrzańskiego na szlak bystrzecki obok, tak że zamiast co miał iść do Kornalowic przechylił się na dół do Dublan. Oto jest pomiot tych gradów:

Prąd walny (7. I.) ściany sanockiej.

Dniestrzyk kołowiecki (129)

Łopuszanka lechniowa (1,022)

Michnowice (1,147)

Odnoga: (7. I. b.) strwiąska.

Humieniec (100)

Wykoty (2,303) - Biskowice (3,241).

Prąd (7. II. a.) ściany stryjskiej odnogą poddniestrzańską.

Turze (190)

Topolnica (1,607)

Straszowice (1,663)

Waniowice (1,712)

Dublany (2,457).

Rok 1850.

W roku 1850 wystąpił ze ściany sanockiej prąd pogórsko-przemyski z taką siłą, że przez to przyrodni jemu prąd strwiąski z toru swego pochylić się musiał, i co nigdy nie było, zabiedz na szlak tyśmieniecki do Rapczyc. Powłok gradów zacząwszy od źródeł Sanu szedł koleją tych osad:

Prąd (7. I.) ściany sanockiej.

Butelka niżna (863)

Sokoliki (361)

Bielicz (326)

Odnoga: (7. I. c.) pogórsko-przemyska.

Bylice (1,179)

Kościelniki - Kropielniki - Wańkowice - Zarajsko -
(100) (341) (1,112) (485)

Kupnowice (5,259) - Błozew dolna (709)

Rozdziałowice (1,033) - Ostrów (546)

Bienkowa Wiśnia (865) - Wistowice (86) - Chłopczyce (741)

Rudki (908) - Nowosiółki (1,746) - Dołobów (97)

Hoszany (1,149) - Koropusz (1,854) - Podhajczyki (1,490)

Chyżowice - Koniuszki tulig. - Koniuszki król. - Holodowka - Podolce -
(22) (2,317) (559) (125) (225)

Chłopy (3,352) - Brzeziec (491) - Tuligłowy (2,330)

Klicko (538) - Komarno (1,096) - Andryanów (666)

Rumno (4,161)

Kahujów (2,156) - Honiatycze (1,349)

Horbacze (2,959) - Czerkasy (1,034).

Odnoga: (7. I. b.) strwiąska na szlak tyśmieniecki.

Dąbrowka (2,019)

Kulczyce (2,203)

Rapczyce (620).

Rok 1851.

W roku 1851 panowały prądy tak od ściany sanockiej jak i od stryjskiej, to pewna, bo grady ścieliły się szlakami po jednej i po drugiej stronie. Zastanawia nas jedynie, gdzie był pierwszy zawiązek prądu walnego ściany sanockiej, czyli rzeczywiście w samej Wołczy górnej jak to poniżej zapisaliśmy. Nam by się widziało, że do Wołczy przebił się odszczep prądu, który o tym samym czasie wypadł z Wysocka wyżnego u ściany stryjskiej, a który, jak to pod rokiem 1845 nadmieniliśmy, mógł się gościńcem gdzie Szumiacz leży, dostać do Wołczy. Komu lokalność Wołczy dobrze jest znaną, sam tylko osądzić może, czyli zerwane tu grady muszą już od razu sprawić tak wielką szkodę jak jest wymieniona; my przy doświadczeniu tem, że szkody dopiero za dalszym pomiotem rosną, tego zaręczyć nie możemy, więc też bylibyśmy za związkiem prądu stryjskiego z sanockim w Wołczy górnej. Dla wniosku dalszego to jeszcze dodamy, że w tym roku walny prąd ściany sanockiej nie odzywał się zresztą tylko na swoich odnogach, podprzemyskiej i strwiąskiej. Oto pomiot gradów jego:

Prąd (7. I.) walny ściany sanockiej.

Wołcza górna (1,982)

Odnoga: (7. I. b.) strwiąska.

Wojutycze (2,620)

Wykoty (1,014) - Biskowice (6,577)

Maksymowice (2,059)

Pianowice (6,175)

Łanowice (4,810)

Uherce niezabitowskie (49).

Odnoga: (7. I. c.) pogórsko-przemyska.

Bylice (1,225) - Rakowa (1,508)

Rogoźno (835) - Brześciany (710).

Prąd (7. II.) walny ściany stryjskiej.

Wysocko wyżne (158)

Odnoga: (7. II. b.) bystrzecka lewa.

Olszanik (16)

Sielec (1,335) - Szade (35)

Horodyszcze (260)

Powerchów (242) - Podzwierzyniec (334)

Horbacze (729)

Odnoga: (7. II. e.) prawa bystrzecka poprzecznie.

Rychcice (316)

Königsau (25) - Kawsko (542)

Bielcze (397).

Rok 1852.

W roku 1852 przypadł prąd na prawym bystrzeckim szlaku tylko

w Stupnicy (518).

Rok 1853.

W roku 1853 wybiegł z Michnowic u ściany sanockiej prąd arcy silny, bo nie przechylając się wcale ku swym odnogom strzelił prosto w górę całą mocą do Hruszatycz w Przemyskiem, i ztamtąd zaścielił szlak Nienowicki na kilkanaście mil gradami (Ob. Gr. obw. przem. pod r. 1853). - Oprócz tego wielkiego prądu, gościły tu jeszcze prądy i od ściany stryjskiej, z których najwydatniejszym okazał się prąd poddniestrzański, a przy którym to uważamy że się z właściwego toku szlaku cokolwiek więcej niż zwykle na lewo do Waniowic i do Sambora przechybiał, a to że go parł z prawej strony podbiegający prąd bystrzecki. Wymieniamy kolej gościńca gradobitnego w tym roku jak następuje:

Prąd (7. I.) nawalny ściany sanockiej.

Michnowice (566)

Nanczółka mała (51)

Tycha (33) - Nanczółka wielka (90)

Wołoszynowa (100)

Rosochy (544) - Libuchowa (695)

Suszyca wielka (710)

Chyrów (149) - Berezów (416)

Posada chyrowska (427) - Grodowice (626)

Błozew górna (1,501)

Sanoczany (1,393).

Prąd (7. II. a.) walny ściany stryjskiej odnogą poddniestrzańską.

?

Jawora (796)

Issaje (18)

Waniowice (385) - Strzałkowice (1,764) - Neudorf (34)

Sambor (2,379) - Radłowice (454)

Kulczyce (3,141)

Podolce (26) - Susulów (1,228)

Hołodowka (192) - Małpa (189)

Tuligłowy (1,578)

Chłopy (946).

Odnoga: (7. II. b.) bystrzecka lewa.

Mokrzany (346)

Olszanik (663).

Odnoga: (7. II. c.) bystrzecka prawa.

Nahujowice (325).

Odnoga: (7. II. d.) tyśmieniecka.

Raniowice (770)

Poczajowice (130)

Wróblowice (1,826).

(C. d. n.)

Główny Redaktor M. Szrzeniawa Sartyni. Z c. k. galic. Drukarni rządowej.